

Europeiska unionens officiella tidning

C 23

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofemte årgången

28 januari 2012

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2012/C 23/01	Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 107 och 108 i FEUF – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar ⁽¹⁾	1
2012/C 23/02	Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 107 och 108 i FEUF – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar ⁽¹⁾	6
2012/C 23/03	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.6350 – Siemens/Nem Holding) ⁽¹⁾	10
2012/C 23/04	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.6403 – Volkswagen/KPI Polska/Skoda Auto Polska/VW Bank Polska/VW Leasing Polska) ⁽¹⁾	10
2012/C 23/05	Meddelande från kommissionen om den tillgängliga kvantiteten för delperioden maj 2012 inom vissa kvoter som öppnats av Europeiska unionen för produkter inom rissektorn	11

SV

Pris:
3 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(forts. på nästa sida)

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2012/C 23/06	Eurons växelkurs	12
2012/C 23/07	Kommissionens beslut av den 28 november 2011 om ingående av ett monetärt avtal mellan Europeiska unionen, på Europeiska unionens vägnar, och Furstendömet Monaco	13
2012/C 23/08	Yttrande från rådgivande kommittén för koncentrationer avgivet vid dess möte den 5 november 2010 om ett preliminärt utkast till beslut i ärende COMP/M.5658 – Unilever/Sara Lee Body Care – Föredragande medlemsstat: Slovakien	25
2012/C 23/09	Förhørsombudets slutrapport – COMP/M.5658 – Unilever/Sara Lee Body Care	28
2012/C 23/10	Sammanfattning av kommissionens beslut av den 17 november 2010 om att förklara en koncentration förenlig med den inre marknaden och med EES-avtalets funktion (Ärende COMP/M.5658 – Unilever/Sara Lee Body Care) [delgivet med nr K(2010) 7934] ⁽¹⁾	30

V Yttranden

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

Europeiska kommissionen

2012/C 23/11	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.6445 – Eurochem/BASF Antwerp Assets) – Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ⁽¹⁾	35
2012/C 23/12	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.6451 – Schneider Electric France/Bouygues Immobilier/JV) – Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ⁽¹⁾	36
2012/C 23/13	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.6216 – IHC/DEME/OceanFLORE JV) – Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ⁽¹⁾	37

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 107 och 108 i FEUF

Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar

(Text av betydelse för EES)

(2012/C 23/01)

Datum för antagande av beslutet	23.5.2011
Referensnummer för statligt stöd	SA.32051 (10/N)
Medlemsstat	Lettland
Region	—
Benämning (och/eller stödmottagarens namn)	Temporary Framework — Guarantees for development of enterprise competitiveness — amendment to N 506/09
Rättslig grund	Cabinet Regulations No 269 'Regulations on Guarantees for Development of Enterprise and Cooperative Partnerships which provide Agricultural Services Competitiveness'
Typ av stödåtgärd	Stödordning
Syfte	Stöd för att avhjälpa en allvarlig störning i ekonomin
Stödform	Garanti
Budget	Totalt planerat stödbelopp 40,6 miljoner LVL
Stödnivå	—
Varaktighet	30.10.2010–31.12.2010
Ekonomisk sektor	Alla sektorer
Den beviljande myndighetens namn och adress	Latvian Guarantee Agency Tirgonu Str. 11/13; 15 Rīga, LV-1050 LATVIJA

Övriga upplysningar	—
---------------------	---

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_sv.htm

Datum för antagande av beslutet	7.12.2011
Referensnummer för statligt stöd	SA.33042 (11/N)
Medlemsstat	Polen
Region	Wielkopolska
Benämning (och/eller stödmottagarens namn)	Pomoc na restrukturyzację dla Przedsiębiorstwa Komunikacji Samochodowej w Ostrowie Wielkopolskim Sp. z o.o.
Rättslig grund	1) Ustawa z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji – art. 56 ust. 1 pkt 2 2) Ustawa z dnia 29 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych – art. 5 3) Rozporządzenie Ministra Skarbu Państwa z dnia 6 kwietnia 2007 r. w sprawie pomocy publicznej na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorców
Typ av stödåtgärd	Individuellt stöd
Syfte	Omstrukturering av företag i svårigheter
Stödform	Andra tillskott av eget kapital
Budget	Totalt planerat stödbelopp 3,65 miljoner PLN
Stödnivå	—
Varaktighet	2011–2012
Ekonomisk sektor	Transportindustrin
Den beviljande myndighetens namn och adress	Minister Skarbu Państwa ul. Krucza 36/Wspólna 6 00-522 Warszawa POLSKA/POLAND
Övriga upplysningar	—

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_sv.htm

Datum för antagande av beslutet	8.12.2011
Referensnummer för statligt stöd	SA.33098 (11/N)
Medlemsstat	Belgien
Region	—
Benämning (och/eller stödmottagarens namn)	Staatssteun ten gunste van producenten van audiovisuele werken (VAF Filmfonds en VAF Mediafonds)
Rättslig grund	<ol style="list-style-type: none"> 1. Decreet van 13 april 1999 houdende machtiging van de Vlaamse regering om toe te treden tot en om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams audiovisueel Fonds. 2. Decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie. 3. Beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Audiovisueel Fonds vzw 2011-2013. 4. Beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Audiovisueel Fonds vzw 2011-2013 m.b.t. het Mediafonds.
Typ av stödåtgärd	Stödordning
Syfte	Främjande av kultur
Stödform	Bidrag
Budget	Beräknade utgifter per år: 18,97 miljoner EUR Totalt planerat stödbelopp 56,91 miljoner EUR
Stödnivå	50 %
Varaktighet	1.1.2011–31.12.2013
Ekonomisk sektor	Media
Den beviljande myndighetens namn och adress	Vlaamse Overheid — Departement Cultuur Jeugd Sport en Media Arenbergstraat 9 1000 Bruxelles/Brussel BELGIQUE/BELGIË
Övriga upplysningar	—

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_sv.htm

Datum för antagande av beslutet	8.8.2011
Referensnummer för statligt stöd	SA.33238 (11/N)
Medlemsstat	Italien
Region	Friuli Venezia Giulia

Benämning (och/eller stödmottagarens namn)	Aiuto al salvataggio di FADALTI SpA
Rättslig grund	Nuova disciplina dell'amministrazione straordinaria delle grandi imprese in stato di insolvenza, a norma dell'art. 1 della legge 30 luglio 1998 n. 274. D.lgs. 8 luglio 1999 n. 270; decreto legge 23 dicembre 2003 n. 347, convertito nella legge 18 febbraio 2004 n. 39 e ss.mm.; decreto del Ministero dell'Economia e delle Finanze 23 dicembre 2004, n. 319, Regolamento recante le condizioni e le modalità di prestazione della garanzia statale sui finanziamenti a favore delle grandi imprese in stato di insolvenza, ai sensi dell'art. 101 del D.lvo 270/1999
Typ av stödåtgärd	Individuellt stöd
Syfte	Undsättning av företag i svårigheter
Stödform	Garanti
Budget	Beräknade utgifter per år: 5 miljoner EUR Totalt planerat stödbelopp 5 miljoner EUR
Stödnivå	100 %
Varaktighet	8.2011–2.2012
Ekonomisk sektor	Bygg- och anläggningsindustrin
Den beviljande myndighetens namn och adress	Ministerio dello Sviluppo Economico Via Molise 2 00196 Roma RM ITALIA
Övriga upplysningar	—

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_sv.htm

Datum för antagande av beslutet	11.1.2012
Referensnummer för statligt stöd	SA.33844 (11/N)
Medlemsstat	Danmark
Region	—
Benämning (och/eller stödmottagarens namn)	Prolongation of the Danish export credit financing scheme
Rättslig grund	Danish Act on Eksport Kredit Fonden
Typ av stödåtgärd	Stödordning
Syfte	Stöd för att avhjälpa en allvarlig störning i ekonomin
Stödform	Särskilda kontrakt
Budget	Totalt planerat stödbelopp 20 000 miljoner DKK

Stödnivå	—
Varaktighet	11.1.2012–31.12.2015
Ekonomisk sektor	Finansförmedling
Den beviljande myndighetens namn och adress	Kingdom of Denmark
Övriga upplysningar	—

Originalversionen av beslutet, från vilken all konfidentiell information har borttagits, finns på Internet:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_sv.htm

---

Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 107 och 108 i FEUF

Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar

(Text av betydelse för EES)

(2012/C 23/02)

Datum för antagande av beslutet	7.12.2011
Referensnummer för statligt stöd	SA.32834 (11/N)
Medlemsstat	Sverige
Region	—
Benämning (och/eller stödmottagarens namn)	Nedsättning av egenavgifter
Rättslig grund	Lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980).
Typ av stödåtgärd	Stödordning
Syfte	Små och medelstora företag
Stödform	Nedsättning av socialavgifter
Budget	Beräknade utgifter per år: 1 500 miljoner SEK
Stödnivå	—
Varaktighet	Obegränsad
Ekonomisk sektor	Alla sektorer
Den beviljande myndighetens namn och adress	Skatteverket
Övriga upplysningar	—

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_sv.htm

Datum för antagande av beslutet	20.12.2011
Referensnummer för statligt stöd	SA.33180 (11/N)
Medlemsstat	Polen
Region	—
Benämning (och/eller stödmottagarens namn)	Program pomocy na usuwanie skutków przyszłych powodzi
Rättslig grund	Ustawa o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi
Typ av stödåtgärd	Stödordning

Syfte	Stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser
Stödform	Bidrag, Mjukt lån, Skattelättnad
Budget	Beräknade utgifter per år (i miljoner i nationell valuta): 600 miljoner PLN
Stödnivå	100 %
Varaktighet	till den 20.12.2017
Ekonomisk sektor	Alla sektorer
Den beviljande myndighetens namn och adress	Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy, Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, starosta, fundusze pożyczkowe
Övriga upplysningar	—

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_sv.htm

Datum för antagande av beslutet	22.12.2011
Referensnummer för statligt stöd	SA.33433 (11/N)
Medlemsstat	Republiken Tjeckien
Region	Vysočina
Benämning (och/eller stödmottagarens namn)	Město Bystřice nad Pernštejnem (Centrum zelených vědomostí)
Rättslig grund	Smlouva o poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS 2 Jihovýchod (XR 4/2008); Usnesení zastupitelstva č. 11/2009 ze dne 8. dubna 2009 o schválení projektového záměru
Typ av stödåtgärd	Individuellt stöd
Syfte	Bevarande av kulturarvet, Främjande av kultur, Utbildning
Stödform	Bidrag
Budget	Totalt planerat stödbelopp: 128 616 026 CZK
Stödnivå	100 %
Varaktighet	till den 31.12.2015
Ekonomisk sektor	Rekreation, kultur och sport, Utbildning
Den beviljande myndighetens namn och adress	Regionální rada regionu soudržnosti Jihovýchod Kounicova 13 602 00 Brno ČESKÁ REPUBLIKA
Övriga upplysningar	—

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_sv.htm

Datum för antagande av beslutet	16.12.2011
Referensnummer för statligt stöd	SA.33606 (11/N)
Medlemsstat	Irland
Region	—
Benämning (och/eller stödmottagarens namn)	Refund of Social Security Contributions of Seafarers
Rättslig grund	S.I No. 204/2006 — Social Welfare (Consolidated Contributions and Insurability) (Refunds) Regulations
Typ av stödåtgärd	Stödordning
Syfte	Sektorutveckling, Sysselsättning
Stödform	Nedsättning av socialavgifter, Skattelättnad
Budget	Beräknade utgifter per år (i miljoner i nationell valuta): 0,57 miljoner EUR Totalt planerat stödbelopp 3,42 miljoner EUR
Stödnivå	100 %
Varaktighet	1.1.2011–31.12.2016
Ekonomisk sektor	Transportindustrin
Den beviljande myndighetens namn och adress	Department of Transport, Tourism and Sport Maritime Transport Division Leeson Lane Dublin 2 IRELAND http://www.dttas.ie
Övriga upplysningar	—

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_sv.htm

Datum för antagande av beslutet	8.12.2012
Referensnummer för statligt stöd	SA.33740 (11/N)
Medlemsstat	Irland
Region	—
Benämning (och/eller stödmottagarens namn)	Prolongation of the ELG Scheme until 30 June 2012

Rättslig grund	The Credit Institutions (Financial Support) Act 2008 The Credit Institutions (Eligible Liabilities Guarantee) Scheme 2009 as amended
Typ av stödåtgärd	Stödordning
Syfte	Stöd för att avhjälpa en allvarlig störning i ekonomin
Stödform	Garanti
Budget	[...] (*)
Stödnivå	—
Varaktighet	1.1.2012–30.6.2012
Ekonomisk sektor	Finansförmedling
Den beviljande myndighetens namn och adress	Department of Finance Government Buildings Merrion Street Dublin 2 IRELAND
Övriga upplysningar	—

(*) Förtroliga uppgifter.

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_sv.htm

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende COMP/M.6350 – Siemens/Nem Holding)****(Text av betydelse för EES)**

(2012/C 23/03)

Kommissionen beslutade den 28 oktober 2011 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004. Beslutet i sin helhet finns bara på engelska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas tillgängligt

- under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, även uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
- i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/sv/index.htm>) under dokumentnummer 32011M6350. EUR-Lex ger tillgång till gemenskapslagstiftningen via Internet.

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende COMP/M.6403 – Volkswagen/KPI Polska/Skoda Auto Polska/VW Bank Polska/VW Leasing Polska)****(Text av betydelse för EES)**

(2012/C 23/04)

Kommissionen beslutade den 19 december 2011 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004. Beslutet i sin helhet finns bara på engelska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas tillgängligt

- under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, även uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
- i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/sv/index.htm>) under dokumentnummer 32011M6403. EUR-Lex ger tillgång till gemenskapslagstiftningen via Internet.

Meddelande från kommissionen om den tillgängliga kvantiteten för delperioden maj 2012 inom vissa kvoter som öppnats av Europeiska unionen för produkter inom rissektorn

(2012/C 23/05)

Genom kommissionens förordning (EU) nr 1274/2009 öppnades tullkvoter för import av ris med ursprung i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) ⁽¹⁾. Inga ansökningar om importlicens har lämnats in under de första sju dagarna i januari 2012 för kvoterna med löpnummer 09.4189 och 09.4190.

I enlighet med artikel 7.4 andra meningen i kommissionens förordning (EG) nr 1301/2006 ⁽²⁾ ska de kvantiteter som inte omfattas av någon ansökan föras över till följande delperiod.

I enlighet med artikel 1.5 andra stycket i kommissionens förordning (EU) nr 1274/2009 ska kommissionen före den 25:e dagen i den sista månaden i en given delperiod meddela de kvantiteter som är tillgängliga för följande delperiod.

I bilagan till detta meddelande fastställs därför den totala tillgängliga kvantiteten för delperioden maj 2012 inom kvoterna med löpnummer 09.4189 och 09.4190 enligt förordning (EU) nr 1274/2009.

⁽¹⁾ EUT L 344, 23.12.2009, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 238, 1.9.2006, s. 13.

BILAGA**Tillgängliga kvantiteter för följande delperiod enligt förordning (EU) nr 1274/2009**

Ursprung	Löpnr	Ansökningar om importlicens som lämnats in för delperioden januari 2012	Total tillgänglig kvantitet för delperioden maj 2012 (i kg)
Nederländska Antillerna och Aruba	09.4189	⁽¹⁾	16 667 000
Minst utvecklade ULT	09.4190	⁽¹⁾	6 667 000

⁽¹⁾ Ej tillämpning av någon tilldelningskoefficient för denna delperiod: Ingen licensansökan har översänts till kommissionen.

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

27 januari 2012

(2012/C 23/06)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	US-dollar	1,3145	AUD	australisk dollar	1,2326
JPY	japansk yen	101,18	CAD	kanadensisk dollar	1,3129
DKK	dansk krona	7,4335	HKD	Hongkongdollar	10,1947
GBP	pund sterling	0,83685	NZD	nyzeeländsk dollar	1,5949
SEK	svensk krona	8,8966	SGD	singaporiensk dollar	1,6485
CHF	schweizisk franc	1,2078	KRW	sydkoreansk won	1 475,64
ISK	isländsk krona		ZAR	sydafrikansk rand	10,2035
NOK	norsk krona	7,6450	CNY	kinesisk yuan renminbi	8,2995
BGN	bulgarisk lev	1,9558	HRK	kroatisk kuna	7,5698
CZK	tjeckisk koruna	25,156	IDR	indonesisk rupiah	11 809,33
HUF	ungersk forint	293,95	MYR	malaysisk ringgit	3,9941
LTL	litauisk litas	3,4528	PHP	filippinsk peso	56,313
LVL	lettisk lats	0,6991	RUB	rysk rubel	39,7400
PLN	polsk zloty	4,2207	THB	thailändsk baht	40,920
RON	rumänsk leu	4,3457	BRL	brasiliansk real	2,2903
TRY	turkisk lira	2,3389	MXN	mexikansk peso	17,0004
			INR	indisk rupie	64,9300

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 28 november 2011

om ingående av ett monetärt avtal mellan Europeiska unionen, på Europeiska unionens vägnar, och Furstendömet Monaco

(2012/C 23/07)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets beslut om ordning för omförhandlingen av det monetära avtalet mellan Republiken Frankrikes regering, på Europeiska gemenskapens vägnar, och Furstendömet Monacos regering ⁽¹⁾, särskilt artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 december 2001 ingicks det monetära avtalet mellan Republiken Frankrikes regering, på Europeiska gemenskapens vägnar, och Furstendömet Monacos regering ⁽²⁾ (nedan kallat *avtalet*).
- (2) I sina slutsatser av den 10 februari 2009 uppmanade rådet kommissionen att se över hur de nuvarande monetära avtalen fungerar och att överväga möjliga höjningar av taken för utgivning av mynt.
- (3) I sitt meddelande om hur de monetära avtalen med furstendömet Monaco (nedan kallat *Monaco*), San Marino och Vatikanstaten fungerar drog kommissionen slutsatsen att avtalet i sin nuvarande form behöver ändras, för att få ett mer konsekvent förhållningssätt i förbindelserna mellan unionen och de länder som undertecknat ett monetärt avtal.
- (4) Efter rådets beslut av den 25 februari 2011, särskilt artikel 4 i detta, omförhandlades avtalet med Monaco med tillfredsställande resultat av Frankrike och kommissionen på unionens vägnar. Europeiska centralbanken (ECB) deltog fullt ut i förhandlingarna och gav sitt samtycke i frågor som ligger inom dess kompetensområde.

(5) Kommissionen överlämnade utkastet till omförhandlat avtal till Ekonomiska och finansiella kommittén (EFK) för yttrande.

(6) Varken ECB eller EFK anser att avtalet bör föreläggas rådet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska unionen och furstendömet Monaco godkänns härmed.

Avtalstexten återfinns i bilaga 1.

Artikel 2

Vice ordföranden med ansvar för ekonomiska och monetära frågor samt euron bemyndigas härmed att underteckna avtalet med bindande verkan för Europeiska unionen.

Artikel 3

Avtalet ska träda i kraft den 1 december 2011. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft den 28 november 2011.

Utfärdat i Bryssel den 28 november 2011.

På kommissionens vägnar
Olli REHN
Vice ordförande

⁽¹⁾ EUT L 81, 29.3.2011, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 142, 31.5.2002, s. 59.

BILAGA

**MONETÄRT AVTAL
mellan Europeiska unionen och Furstendömet Monaco**

Europeiska unionen företrädd av Republiken Frankrike och Europeiska kommissionen,

och

FURSTENDÖMET MONACO

som beaktar följande:

- (1) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998 ersatte euron den 1 januari 1999 den gällande valutan i de enskilda medlemsstater som deltog i den tredje etappen av Ekonomiska och monetära unionen, däribland Frankrike.
- (2) Bilateral avtal mellan Frankrike och Furstendömet Monaco på valuta- och bankområdet existerade redan innan euron infördes, bland annat konventionen mellan Frankrike och Monaco om valutakontroller av den 14 april 1945 och grannavtalet av den 18 maj 1963.
- (3) Furstendömet Monaco har haft tillstånd att använda euron som officiell valuta sedan den 1 januari 1999 i enlighet med rådets beslut av den 31 december 1998 ⁽¹⁾.
- (4) Europeiska unionen, företrädd av Republiken Frankrike, har tillsammans med kommissionen och ECB ingått ett monetärt avtal med Furstendömet Monaco den 24 december 2001. Grannavtalet mellan Republiken Frankrike och Furstendömet Monaco uppdaterades i enlighet därmed.
- (5) Enligt gällande monetära avtal har Furstendömet Monaco rätt att även framledes använda euron som officiell valuta och göra sedlar och mynt i euro till lagliga betalningsmedel. De EU-bestämmelser som förtecknas i bilagan till detta avtal är tillämpliga på dess territorium på de villkor som föreskrivs i avtalet.
- (6) Furstendömet Monaco bör se till att gemenskapsbestämmelserna om sedlar och mynt i euro är tillämpliga i Furstendömet Monaco. Sedlar och mynt i euro bör på ett lämpligt sätt skyddas mot förfalskning. Det är viktigt att Furstendömet Monaco vidtar alla nödvändiga åtgärder för att förhindra förfalskning och samarbetar med kommissionen, ECB, Frankrike och Europol i denna fråga.
- (7) Detta monetära avtal får inte ge kreditinstitut eller, i förekommande fall, andra finansinstitut på Furstendömet Monacos territorium någon fri etableringsrätt eller rätt att fritt tillhandahålla tjänster i Europeiska unionen. Det ger inga rättigheter till kreditinstitut eller, i förekommande fall, till andra finansinstitut på Europeiska unionens territorium, i fråga om etablering och fritt tillhandahållande av tjänster Furstendömet Monaco.
- (8) ECB eller de nationella centralbankerna är på intet sätt skyldiga att enligt detta avtal inkludera Furstendömet Monacos finansiella instrument i förteckningen/arna över de värdepapper som omfattas av det Europeiska centralbankssystemets valutapolitik.
- (9) Furstendömet Monaco har inom sitt territorium investmentbolag som förvaltar tillgångar för tredjeparts räkning eller utför transaktioner som enbart omfattas av monegaskisk lag utan att det påverkar de skyldigheter som avses i punkt 6 i artikel 11. Dessa företag har inte rätt att få tillgång till betalnings- och avvecklingssystemen och systemet för leverans av värdepapper.
- (10) Med tanke på de historiska banden mellan Frankrike och Furstendömet Monaco och de principer som fastställs i det monetära avtalet av den 24 december 2001 åtar sig Europeiska unionen och Furstendömet Monaco att lojalt samarbeta för att detta avtal ska få önskad effekt.

⁽¹⁾ EGT L 30, 4.2.1999, s. 31.

- (11) En gemensam kommitté med företrädare för Furstendömet Monaco, Republiken Frankrike, Europeiska kommissionen och ECB har inrättats för att granska tillämpningen av detta avtal och besluta, på de villkor som fastställs i artikel 3, det årliga taket för utgivning av euromynt, bedöma lämpligheten av minimiandelen mynt som ska utges till ett nominellt värde samt de åtgärder som vidtagits av Furstendömet Monaco för att genomföra lämplig EU-lagstiftning.
- (12) EU-domstolen ska lösa tvister mellan parterna till följd av att skyldigheter inte uppfyllts eller av åsidosättande av en bestämmelse i detta avtal och för vilka en överenskommelse inte kunde ha ingåtts på förhand mellan parterna.

HAR ENATS OM FÖLJANDE BESTÄMMELSER.

Artikel 1

Furstendömet Monaco har rätt att använda euron som officiell valuta enligt förordningarna (EG) nr 1103/97 och (EG) nr 974/98. Furstendömet Monaco ska ha rätt att göra sedlar och mynt i euro till lagliga betalningsmedel.

Artikel 2

Furstendömet Monaco får inte ge ut sedlar eller mynt om inte villkoren för ett sådant utgivande har överenskommit Europeiska unionen. Villkoren för att från och med den 1 januari 2011 ge ut mynt i euro fastställs i nedanstående artiklar.

Artikel 3

1. Det årliga taket, uttryckt i värde, för utgivning av euromynt av Furstendömet Monaco omfattar

en fast del, där ursprungsbeloppet för 2011 uppgår till 2 340 000 EUR,

en variabel del, som värdemässigt motsvarar den genomsnittliga utgivningen av euromynt per invånare i Republiken Frankrike under året $n-1$ multiplicerat med antalet invånare i Furstendömet Monaco.

Den gemensamma kommittén kan varje år revidera den fasta delen för att ta hänsyn till inflationen – på grundval av Frankrikes harmoniserad konsumentprisindex under året $n-1$ – och eventuella tendenser som på ett betydande sätt påverkar marknaden för euro-samlarmynt.

2. Furstendömet Monaco kan även ge ut ett särskilt minnesmynt och/eller samlarmynt i samband med särskilda händelser som är av betydelse för Monaco. Ifall en sådan särskild utgivning skulle leda till att den totala utgivning överstiger det tak som fastställs i punkt 1, beaktas värdet av denna utgivning när det gäller användningen av resterande andel av taket för förevärande år och/eller dras av från taket för nästkommande år.

Artikel 4

1. De euromynt som ges ut av Furstendömet Monaco ska vara identiska med euromynt som ges ut av de medlemsstater i Europeiska unionen som har infört euron, när det gäller nominellt värde, giltighet som lagliga betalningsmedel, tekniska och konstnärliga kännetecken på den gemensamma sidan och de gemensamma konstnärliga kännetecknen på den nationella sidan.

2. Furstendömet Monaco ska på förhand informera kommissionen om förslag till nationell sida på euromynt och kommissionen ska kontrollera att de överensstämmer med Europeiska unionens regler.

Artikel 5

Frankrike ska ställa Hôtel de la Monnaie i Paris till Furstendömet Monacos förfogande för prägning av furstendömet mynt i enlighet med artikel 18 i grannavtalet mellan Frankrike och Furstendömet Monaco av den 18 maj 1963.

Artikel 6

1. Den mängd euromynt som Furstendömet Monaco ger ut ska läggas till den mängd euromynt som ges ut av Frankrike för ECB:s godkännande av den sammanlagda omfattningen av Frankrikes prägning av mynt, i enlighet med artikel 128.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

2. Furstendömet Monaco ska senast den 1 september varje år underrätta Frankrike om den mängd euromynt och det nominella värdet därav som Monaco avser att utge under det kommande året. Furstendömet Monaco ska även meddela kommissionen de föreslagna villkoren för utgivning av dessa mynt.

3. Furstendömet Monaco ska meddela de uppgifter som avses i punkt 2 för 2011 vid undertecknandet av detta avtal.

4. Utan att det påverkar utgivningen av samlarmynt ska Furstendömet Monaco omsätta till nominellt värde minst 80 % av de euromynt som ges ut varje år. Den gemensamma kommittén ska vart femte år bedöma lämpligheten av minimiandelen mynt som ska ges ut till ett nominellt värde och kan besluta att ändra den.

Artikel 7

1. Furstendömet Monaco får ge ut samlarmynt i euro. Dessa inkluderas i det årliga tak som avses i artikel 3. Furstendömet Monacos utgivning av samlarmynt i euro ska ske enligt Europeiska unionens riktlinjer för de samlarmynt, som bland annat föreskriver att dessa mynt ska ha tekniska och konstnärliga kännetecken och valörer som gör det möjligt att skilja sådana mynt från de mynt som ska sättas i omlopp.

2. De samlarmynt som ges ut av Furstendömet Monaco ska inte vara lagliga betalningsmedel i Europeiska unionen.

Artikel 8

Furstendömet Monaco ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra förfalskning och samarbeta med kommissionen, ECB, Frankrike och Europol i denna fråga.

Artikel 9

Furstendömet Monaco åtar sig följande:

- a) Att tillämpa de rättsakter och de EU-bestämmelser som förtecknas i bilaga A och som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 11.2 och direkt tillämpas av Frankrike eller de bestämmelser som Frankrike antagit för att införliva dessa rättsakter eller dessa bestämmelser i enlighet med artiklarna 11.2 och 11.3;
- b) Vidta åtgärder som är likvärdiga med de rättsakter eller de EU-bestämmelser som förtecknas i bilaga B som tillämpas direkt av medlemsstaterna eller som medlemsstaterna införlivar i enlighet med artiklarna 11.4–11.6 inom följande områden:
  - Bank- och finanslagstiftning och förhindrande av penningtvätt inom de områden och på de villkor som föreskrivs i artikel 11.
  - Förhindrande av bedrägeri och förfalskning av kontanta och icke-kontanta betalningsmedel, medaljer och symboliska mynt.
- c) Att på Monacos territorium direkt tillämpa de rättsakter och de EU-bestämmelser som gäller för eurosedlar och euromynt samt de åtgärder som är nödvändiga för att använda euron som gemensam valuta i enlighet med artikel 133 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, såvida inte annat uttryckligen föreskrivs i detta avtal. Kommissionen ska via den gemensamma kommittén hålla de monegaskiska myndigheterna underrättade om vilka rättsakter och bestämmelser som berörs.

Artikel 10

1. Kreditinstitut och i förekommande fall övriga finansinstitut som godkänts för verksamhet inom Furstendömet Monacos territorium får på de villkor som fastställs i artikel 11 delta i Europeiska unionens system för överföringar mellan banker och betalning och överföring av värdepapper på samma villkor som kreditinstituten och vid behov övriga finansinstitut som är belägna inom Frankrikes territorium, under förutsättning att de uppfyller de villkor som fastställts för tillgång till dessa system.
2. Kreditinstitut och i förekommande fall övriga finansinstitut inom Furstendömet Monacos territorium ska enligt de villkor som fastställts i artikel 11 omfattas av samma bestämmelser om Banque de Frances genomförande av de regler som har fastställts av ECB rörande penningpolitikens instrument och förfaranden som gäller för kreditinstitut och vid behov övriga finansinstitut inom Frankrikes territorium.

Artikel 11

1. De rättsakter som antagits av rådet med tillämpning av fjärde stycket i artikel 129 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt i förening med artiklarna 5.4, 19.1 eller 34.3 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad *stadgan*), av ECB med tillämpning av de ovan nämnda rättsakter som antagits av rådet eller med tillämpning av artiklarna 5, 16, 18, 19, 20, 22 eller artikel 34.3 i stadgan, eller av Banque de France för genomförandet av de rättsakter som antagits av ECB, ska vara tillämpliga på Furstendömet Monacos territorium. Detsamma gäller eventuella ändringar av dessa rättsakter.

2. Furstendömet Monaco ska tillämpa de regler som Frankrike antagit för att införliva de unionsrättsakter om kreditinstitutens verksamhet och kontrollen av dessa samt om förhindrande av systemrisk i betalningssystemen och i systemen för överföringar av betalningar och värdepapper som återfinns i bilaga A. I detta syfte skall Furstendömet Monaco i första hand tillämpa bestämmelserna i den franska lagstiftningen om penningmarknaden och finansmarknaden angående kreditinstitutens verksamhet och kontrollen av dessa samt de lagtexter som antagits för att de ska tillämpas i enlighet med vad som föreskrivits i avtalet mellan Frankrike och Monaco om valuta-kontroll av den 14 april 1945 och genom skriftväxlingarna mellan Republiken Frankrikes regering och Furstendömet Monacos regering av den 18 maj 1963, den 10 maj 2001, de 8 november 2005 och den 20 oktober 2010 angående banklagstiftningen och, i andra hand, bestämmelserna i den franska lagstiftningen om penningmarknaden och finansmarknaden om förhindrande av systemrisk i betalningssystemen och i systemen för överföringar av betalningar och värdepapper.

3. Förteckningen i bilaga A ska ändras av kommissionen varje gång de berörda texterna ändras och varje gång en ny text antas, med beaktande av datum för ikraftträdande och införlivande i nationell lagstiftning av texterna. De rättsakter och bestämmelser som förtecknas i bilaga A ska tillämpas av Furstendömet Monaco så snart de införlivats i fransk lagstiftning i enlighet med bestämmelserna i punkt 2. Vid varje ändring ska den uppdaterade förteckningen offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT).

4. Furstendömet Monaco ska vidta åtgärder som är likvärdiga med dem som medlemsstaterna vidtar vid tillämpningen av de unionsrättsakter som är nödvändiga för genomförandet av detta avtal och som förtecknas i bilaga B. Den gemensamma kommitté som avses i artikel 13 ska granska likvärdigheten mellan de åtgärder som vidtagits av Monaco respektive av medlemsstaterna vid tillämpningen av ovannämnda unionsrättsakter enligt ett förfarande som ska fastställas av kommittén.

5. Utan att det påverkar det förfarande som föreskrivs i punkt 9 i denna artikel ska förteckningen i bilaga B ändras genom beslut av den gemensamma kommittén. Därför ska kommissionen, så snart den utarbetar en ny lagstiftning på ett område som omfattas av det aktuella avtalet och den anser att denna lagstiftning bör införas i förteckningen i bilaga B, informera Furstendömet Monaco om detta. Furstendömet Monaco ska under de olika etapperna av lagstiftningsförfarandet erhålla

kopior av de dokument som Europeiska unionens institutioner och organ utarbetar. Kommissionen ska offentliggöra ändringarna i bilaga B i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den gemensamma kommittén ska även fastställa lämpliga och rimliga tidsfrister för Furstendömet Monacos genomförande av de nya rättsakter och de bestämmelser som införts bilaga B.

6. Furstendömet Monaco ska vidta åtgärder som är likvärdiga med de unionsdirektiv som förtecknas i bilaga B om bekämpande av penningtvätt, enligt de rekommendationer som utfärdats av den internationella arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt (FATF). Den gemensamma kommittén beslutar från fall till fall om vilka EU-bestämmelser om bekämpande av penningtvätt som ska föras upp i bilaga B. Furstendömet Monacos finansunderrättelseenhet och medlemsstaterna finansunderrättelseenheter har ett aktivt samarbete för att bekämpa penningtvätt.

7. Kreditinstitut och vid behov andra finansinstitut samt andra uppgiftslämnare på Furstendömet Monacos territorium ska vara underkastade de påföljder och disciplinära förfaranden som tillämpas vid överträdelse av de rättsakter som anges i föregående punkter. Furstendömet Monaco ska se till att påföljderna verkställs av behöriga myndigheter i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

8. De rättsakter som avses i punkt 1 i denna artikel träder i kraft i Furstendömet Monaco samma dag som i Europeiska unionen beträffande dem som offentliggörs i EUT och samma dag som i Frankrike beträffande dem som offentliggörs i *Republiken Frankrikes officiella tidning* (nedan kallad JORF). Rättsakter med allmän räckvidd som avses i punkt 1 i denna artikel och som inte offentliggörs i EUT eller i JORF träder i kraft från och med det att de har meddelats de monegaskiska myndigheterna. Individuella rättsakter som avses i punkt 1 i denna artikel ska vara tillämpliga från och med det att de har meddelats sin mottagare.

9. Furstendömet Monaco åtar sig att före ett godkännande av investeringsföretag som önskar etablera sig på Furstendömet Monacos territorium och som kommer att erbjuda andra investeringstjänster än förvaltning av tillgångar för tredjeparts räkning eller transaktionstjänster, och utan att det påverkar de skyldigheter som avses i punkt 6 i denna artikel, vidta åtgärder som är likvärdiga med dem i de gällande EU-rättsakter som reglerar dessa tjänster. Med avvikelse från det förfarande som anges i punkt 5 i denna artikel ska kommissionen då införa dessa EU-rättsakter i bilaga B.

Artikel 12

1. EU-domstolen är den rättsinstans som har exklusiv befogenhet att avgöra alla eventuella tvister mellan parterna till följd av att en skyldighet i detta avtal inte fullgjorts eller åsidosatt-

tande av en bestämmelse i detta avtal och som inte har kunnat lösas i den gemensamma kommittén. Parterna ska vinnlägga sig om att göra upp i godo i den gemensamma kommittén.

2. Om parterna inte lyckas göra upp i godo i gemensamma kommittén ska Europeiska unionen agera på rekommendation av kommissionen efter yttrande från Frankrike och ECB när det gäller frågor som omfattas av dess kompetens. Furstendömet Monaco kan, efter förhandsgranskning i gemensamma kommittén, också vända sig till EU-domstolen om det förefaller som om den andra parten inte fullgjort sin skyldighet eller åsidosatt en bestämmelse i detta avtal. Domstolens dom ska vara bindande för parterna, som ska vidta de åtgärder som krävs för att efterleva domen inom en tidsfrist som fastställs i domen.

3. Om Europeiska unionen eller Furstendömet Monaco inte vidtar de åtgärder som krävs för att efterleva domen inom tidsfristen, får den andra parten omedelbart säga upp avtalet.

4. Alla frågor som rör giltigheten av de beslut i EU:s institutioner eller organ som har fattats med tillämpning av detta avtal omfattas av EU-domstolens exklusiva behörighet. I synnerhet kan varje fysisk eller juridisk person med hemvist på Furstendömet Monacos territorium använda sig av de möjligheter till överklagande som finns för fysiska och juridiska personer som är bosatta respektive etablerade på Frankrikes territorium när det gäller rättsakter, oberoende av deras form eller typ.

Artikel 13

1. Den gemensamma kommittén ska bestå av företrädare för Furstendömet Monaco och Europeiska unionen. Kommittén ska ha åsikts- och informationsutbyte och anta de beslut som avses i artiklarna 3, 6 och 11. Den ska granska de åtgärder som vidtagits av Furstendömet Monaco och vinnlägga sig om att lösa de eventuella tvister som hänför sig tillämpningen av detta avtal. Den ska själv anta sin arbetsordning.

2. EU:s delegation ska bestå av Republiken Frankrike, som är ordförande, Europeiska kommissionen och Europeiska Centralbanken. EU:s delegation antar bestämmelser och förfaranden med konsensus.

3. Den monegaskiska delegationen ska bestå av företrädare som utsetts av statsministern (Ministre d'Etat) och ledas av le Conseiller de Gouvernement pour les Finances et l'Economie eller en företrädare.

4. Den gemensamma kommittén ska sammanträda minst en gång per år och vid varje tillfälle som en av dess medlemmar anser det vara nödvändigt för att kommittén ska kunna fullgöra sitt uppdrag enligt detta avtal, i synnerhet vad gäller ändringar i EU-, fransk eller monegaskisk lagstiftning. Ordförandeskapet är

på årsbasis och alternerar mellan ordföranden för EU:s delegation och ordföranden för den monegaskiska delegationen. Gemensamma kommittén ska fatta beslut enhälligt.

5. Den gemensamma kommitténs sekretariat består av två personer som utses dels av ordföranden för den monegaskiska delegationen, dels av ordföranden för EU-delegationen. Sekretariatet deltar i kommitténs möten.

Artikel 14

Var och en av parterna kan säga upp detta avtal med ett års uppsägningstid.

Artikel 15

Detta avtal är utformat på franska och kan vid behov översättas till andra EU-språk. Enbart den franska versionen är giltig.

Artikel 16

Detta avtal träder i kraft den 1 december 2011.

Artikel 17

Det monetära avtalet av den 24 december 2001 upphör att gälla det datum då detta avtal träder i kraft. Hänvisningarna till avtalet av den 24 december 2001 ska förstås som hänvisningar till detta avtal.

Utfärdat i Bryssel den 29 november 2011 i tre original på franska.

På Europeiska unionens vägnar

Olli REHN
Vice ordförande

François BAROIN
*Ekonomi-, finans- och industri-
minister i Republiken Frankrike*

På Furstendömet Monacos vägnar

Michel ROGER
Minister utan portfölj

BILAGA A

Bank- och finansbestämmelser

Rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut, EGT L 372, 31.12.1986, s. 1.

ändrat genom:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/65/EG av den 27 september 2001 om ändring av direktiven 78/660/EEG, 83/349/EEG och 86/635/EEG med avseende på värderingsreglerna för årsbokslut och sammanställd redovisning i vissa typer av bolag samt i banker och andra finansiella institut, EGT L 283, 27.10.2001, s. 28.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/51/EG av den 18 juni 2003 om ändring av direktiven 78/660/EEG, 83/349/EEG, 86/635/EEG och 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning i vissa typer av bolag, banker och andra finansinstitut samt försäkringsföretag, EUT L 178, 17.7.2003, s. 16.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/46/EG av den 14 juni 2006 om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG om årsbokslut i vissa typer av bolag, 83/349/EEG om sammanställd redovisning, 86/635/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut och 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag, EUT L 224, 16.8.2006, s. 1.

Rådets direktiv 89/117/EEG av den 13 februari 1989 om skyldigheter angående offentliggörande av årsredovisningshandlingar för i en medlemsstat inrättade filialer till kreditinstitut och finansiella institut med huvudkontor i en annan, EGT L 44, 16.2.1989, s. 40.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning), EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.

ändrat genom:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/23/EG av den 11 mars 2008 om ändring av direktiv 2006/49/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut, vad gäller kommissionens genomförandebefogenheter, EUT L 76, 19.3.2008, s. 54.

Kommissionens direktiv 2009/27/EG av den 7 april 2009 om ändring av vissa bilagor till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG i fråga om tekniska bestämmelser om riskhantering, EUT L 94, 8.4.2009, s. 97.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG av den 16 september 2009 om ändring av direktiven 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2007/64/EG vad gäller banker anslutna till centrala kreditinstitut, vissa frågor som gäller kapitalbasen, stora exponeringar, tillsynsrutiner och krishantering, EUT L 302, 17.11.2009, s. 97.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG vad gäller kapitalkrav för handelslager, värdepapperisering och samlad tillsynsbedömning av ersättningspolitik, EUT L 329, 14.12.2010, s. 3.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2009/65/EG, vad gäller befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), EUT L 331, 15.12.2010, s. 120.

Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar, EUT L 135, 31.5.1994, s. 5.

ändrat genom:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG av den 9 mars 2005 om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 85/611/EEG, 91/675/EEG, 92/49/EEG och 93/6/EEG samt Europaparlamentets samt direktiven 94/19/EG, 98/78/EG, 2000/12/EG, 2001/34/EG, 2002/83/EG och 2002/87/EG i syfte att skapa en ny organisationsstruktur för kommittéer på området finansiella tjänster, EUT L 79, 24.3.2005, s. 9.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/14/EG av den 11 mars 2009 om ändring av direktiv 94/19/EG om system för garanti av insättningar, vad gäller täckningsnivån och utbetalningsfristen, EUT L 68, 13.3.2009, s. 3.

Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper, EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

ändrat genom:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/44/EG av den 6 maj 2009 om ändring av direktiv 98/26/EG om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper och direktiv 2002/47/EG om ställande av finansiell säkerhet, vad gäller sammanlänkade system och kreditfordringar, EUT L 146, 10.6.2009, s. 37.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EG av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2009/65/EG, vad gäller befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), EUT L 331, 15.12.2010, s. 120.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning), med undantag för kapitlen III och IV, EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

ändrat genom:

Kommissionens direktiv 2007/18/EG av den 27 mars 2007 om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG när det gäller uteslutande från eller införande i dess tillämpningsområde av vissa institut och behandling av exponeringar mot multilaterala utvecklingsbanker, EUT L 87, 28.3.2007, s. 9.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG av den 5 september 2007 om ändring av rådets direktiv 92/49/EEG och direktiven 2002/83/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG och 2006/48/EG vad gäller förfaranderegler och utvärderingskriterier för bedömning av förvärv och ökning av innehav inom finanssektorn, EUT L 247, 21.9.2007, s. 1.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG, EUT L 319, 5.12.2007, s. 1, beträffande bestämmelserna i kapitlen I och II i direktiv 2007/64/EG, s. 1.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/24/EG av den 11 mars 2008 om ändring av direktiv 2006/48/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut vad gäller kommissionens genomförandebefogenheter, EUT L 81, 20.3.2008, s. 38.

Kommissionens direktiv 2009/83/EG av den 27 juli 2009 om ändring av vissa bilagor till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG i fråga om tekniska bestämmelser om riskhantering, EUT L 196, 28.7.2009, s. 14.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG, EUT L 267, 10.10.2009, s. 7, med undantag för kapitel III i direktiv 2009/110/EG.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG av den 16 september 2009 om ändring av direktiven 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2007/64/EG vad gäller banker anslutna till centrala kreditinstitut, vissa frågor som gäller kapitalbasen, stora exponeringar, tillsynsrutiner och krishantering, EUT L 302, 17.11.2009, s. 97.

Kommissionens direktiv 2010/16/EU av den 9 mars 2010 om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG avseende undantagande av en viss institution från direktivets tillämpningsområde, EUT L 60, 10.3.2010, s. 15.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG vad gäller kapitalkrav för handelslager, värdepapperisering och samlad tillsynsbedömning av ersättningspolitik, EUT L 329, 14.12.2010, s. 3.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2009/65/EG, vad gäller befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), EUT L 331, 15.12.2010, s. 120.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut, EUT L 125, 5.5.2001, s. 15.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002, om ställande av finansiell säkerhet, EGT L 168, 27.6.2002, s. 43.

ändrat genom:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/44/EG av den 6 maj 2009 om ändring av direktiv 98/26/EG om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper och direktiv 2002/47/EG om ställande av finansiell säkerhet, vad gäller sammanlänkade system och kreditfordringar, EUT L 146, 10.6.2009, s. 37.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, EUT L 35, 11.2.2003, s. 1.

ändrat genom:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG av den 9 mars 2005 om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 85/611/EEG, 91/675/EEG, 92/49/EEG och 93/6/EEG samt Europaparlamentets samt direktiven 94/19/EG, 98/78/EG, 2000/12/EG, 2001/34/EG, 2002/83/EG och 2002/87/EG i syfte att skapa en ny organisationsstruktur för kommittéer på området finansiella tjänster, EUT L 79, 24.3.2005, s. 9.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/25/EG av den 11 mars 2008 om ändring av direktiv 2002/87/EG om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat vad gäller kommissionens genomförandebefogenheter, EUT L 81, 20.3.2008, s. 40.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2009/65/EG, vad gäller befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), EUT L 331, 15.12.2010, s. 120.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG: för bestämmelser gällande kreditinstitut med undantag för artiklarna 15 och 31–33 samt kapitel III, EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004), EUT L 45, 16.2.2005, s. 18.

ändrad genom:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/31/EG av den 5 april 2006 om ändring av direktiv 2004/39/EG om marknader för finansiella instrument i fråga om vissa tidsfrister, EUT L 114, 27.4.2006, s. 60.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG av den 5 september 2007 om ändring av rådets direktiv 92/49/EEG och direktiven 2002/83/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG och 2006/48/EG vad gäller förfaranderegler och utvärderingskriterier för bedömning av förvärv och ökning av innehav inom finanssektorn, EUT L 247, 21.9.2007, s. 1.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/10/EG av den 11 mars 2008 om ändring av direktiv 2004/39/EG om marknader för finansiella instrument, vad gäller kommissionens genomförandebefogenheter, EUT L 76, 19.3.2008, s. 33.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2009/65/EG, vad gäller befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), EUT L 331, 15.12.2010, s. 120.

kompletterad av:

Kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 av den 10 augusti 2006 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller dokumenteringsskyldigheter för värdepappersföretag, transaktionsrapportering, överblickbarhet på marknaden, upptagande av finansiella instrument till handel samt definitioner för tillämpning av det direktivet, EUT L 241, 2.9.2006, s. 1.

Kommissionens direktiv 2006/73/EG av den 10 augusti 2006 om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet, EUT L 241, 2.9.2006, s. 26.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG, EUT L 267, 10.10.2009, s. 7, med undantag för kapitel III i direktiv 2009/110/EG.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt om upphävande av direktiv 97/5/EG: beträffande bestämmelserna i kapitlen I och II i direktiv 2007/64/EG, EUT L 319, 5.12.2007, s. 1.

Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG (EUT L 319, 5.12.2007), EUT L 187, 18.7.2009, s. 5.

ändrad genom:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG av den 16 september 2009 om ändring av direktiven 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2007/64/EG vad gäller banker anslutna till centrala kreditinstitut, vissa frågor som gäller kapitalbasen, stora exponeringar, tillsynsrutiner och krishantering, EUT L 302, 17.11.2009, s. 97.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

BILAGA B

Förebyggande av pengatvätt

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism, EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

ändrat genom:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt om upphävande av direktiv 97/5/EG, EUT L 319, 5.12.2007, s. 1, beträffande bestämmelserna i kapitlen I och II i direktiv 2007/64/EG.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/20/EG av den 11 mars 2008 om ändring av direktiv 2005/60/EG om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism, vad gäller kommissionens genomförandebefogenheter, EUT L 76, 19.3.2008, s. 46.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG, EUT L 267, 10.10.2009, s. 7, med undantag för kapitel III i direktiv 2009/110/EG.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2009/65/EG, vad gäller befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), EUT L 331, 15.12.2010, s. 120.

ändrat genom:

Kommissionens direktiv 2006/70/EG av den 1 augusti 2006 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG med avseende på definitionen av "person i politiskt utsatt ställning", samt tekniska kriterier för att kunna tillämpa lägre krav på kundkontroll och göra undantag på grund av finansiell verksamhet som drivs tillfälligt eller i mycket begränsad omfattning, EUT L 214, 4.8.2006, s. 29.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 av den 15 november 2006 om information om betalaren som ska åtfölja överföringar av medel, EUT L 345, 8.12.2006, s. 1.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2005 av den 26 oktober 2005 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen, EUT L 309, 25.11.2005, s. 9.

Förhindrande av bedrägeri och förfälskningar

Rådets rambeslut 2001/413/RIF av den 28 maj 2001 om bekämpning av bedrägeri och förfälskning som rör andra betalningsmedel än kontanter, EGT L 149, 2.6.2001, s. 1.

Rådets förordning (EG) nr 2182/2004 av den 6 december 2004 om medaljer och symboliska mynt som liknar euromynt, EUT L 373, 21.12.2004, s. 1.

ändrad genom:

Rådets förordning (EG) nr 46/2009 av den 18 december 2008 om ändring av förordning (EG) nr 2182/2004 om medaljer och symboliska mynt som liknar euromynt, EUT L 17, 22.1.2009, s. 5.

Rådets förordning (EG) nr 1338/2001 av den 28 juni 2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfälskning, EGT L 181, 4.7.2001, s. 6.

ändrad genom:

Rådets förordning (EG) nr 44/2009 av den 18 december 2008 om ändring av förordning (EG) nr 1338/2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfälskning, EUT L 17, 22.1.2009, s. 1.

Rådets rambeslut 2000/383/RIF av den 29 maj 2000 om förstärkning av skyddet mot förfalskning i samband med införandet av euron genom straffrättsliga och andra påföljder, EUT L 140, 14.6.2000, s. 1.

ändrat genom:

Rådets rambeslut 2001/888/RIF av den 6 december 2001 om ändring av rådets rambeslut 2000/383/RIF om förstärkning av skyddet mot förfalskning i samband med införandet av euron genom straffrättsliga och andra påföljder, EGT L 329, 14.12.2001, s. 3.

Rådets beslut 2001/887/RIF av den 6 december 2001 om skydd av euron mot förfalskning, EGT L 329, 14.12.2001, s. 1.

Rådets beslut 2009/371/RIF av den 6 april 2009 om inrättande av Europeiska polisbyrån (Europol), EUT L 121, 15.5.2009, s. 37.

Rådets beslut 2001/923/EG av den 17 december 2001 om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet), EGT L 339, 21.12.2001, s. 50.

ändrat genom:

Rådets beslut 2006/75/EG av den 30 januari 2006 om ändring och förlängning av beslut 2001/923/EG om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet), EUT L 36, 8.2.2006, s. 40.

Rådets beslut 2006/849/EG av den 20 november 2006 om ändring och förlängning av beslut 2001/923/EG om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet), EUT L 330, 28.11.2006, s. 28.

Bank- och finanslagstiftning

Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare, EGT L 84, 26.3.1997, s. 22.

Yttrande från rådgivande kommittén för koncentrationer avgivet vid dess möte den 5 november 2010 om ett preliminärt utkast till beslut i ärende COMP/M.5658 – Unilever/Sara Lee Body Care

Föredragande medlemsstat: Slovakien

(2012/C 23/08)

1. Rådgivande kommittén är enig med kommissionen om att den anmälda transaktionen utgör en koncentration enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004.
2. Rådgivande kommittén är enig med kommissionen om att den anmälda transaktionen har en gemenskapsdimension enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004.
3. Rådgivande kommittén instämmer med kommissionen i följande avgränsning av relevanta produktmarknader för bedömningen av den aktuella transaktionen:
  - a) Separata marknader för deodoranter för män och deodoranter som inte är avsedda för män.
  - b) Marknaden för bad- och duschprodukter, där en ytterligare avgränsning mellan bad- och duschprodukter och en avgränsning baserad på kön för duschprodukter kan lämnas öppen i detta ärende.
  - c) Marknaden för tvål, där en ytterligare avgränsning mellan flytande tvål och tvål i fast form kan lämnas öppen i detta ärende.
  - d) Marknaden för hudvårdsprodukter, där en ytterligare avgränsning mellan hudvårdsprodukter för ansikte, händer och kropp kan lämnas öppen i detta ärende.
  - e) Marknaden för tvättmedel, där det inte är nödvändigt att dra någon slutsats om en exakt avgränsning av produktmarknaden i detta ärende.
  - f) Marknaden för mjukmedel, där det inte är nödvändigt att dra någon slutsats om en exakt avgränsning av produktmarknaden i detta ärende.
  - g) Marknaden för rakprodukter, där det inte är nödvändigt att dra någon slutsats om en exakt avgränsning av produktmarknaden i detta ärende.
  - h) Marknaden för tandkräm, där det inte är nödvändigt att dra någon slutsats om en exakt avgränsning av produktmarknaden i detta ärende.
  - i) Marknaden för hårvårdsprodukter, där en ytterligare avgränsning mellan schampo, balsam/inpackningar och stylingprodukter kan lämnas öppen i detta ärende.
  - j) Marknaden för rengöringsmedel, där det inte är nödvändigt att dra någon slutsats om en exakt avgränsning av produktmarknaden i detta ärende, inbegripet en segmentering för rengöringsmedel avsedda för många användningsområden.
4. Rådgivande kommittén instämmer med kommissionen i att vid bedömningen av alla marknaderna är avgränsningen av relevanta geografiska marknader nationell för bedömningen av de granskade marknaderna:
5. Rådgivande kommittén är enig med kommissionen om att den planerade koncentrationen sannolikt påtagligt hämmar den effektiva konkurrensen på den gemensamma marknaden eller en väsentlig del av den på följande marknader:
  - a) Belgien: deodoranter som inte är avsedda för män.
  - b) Danmark: deodoranter som inte är avsedda för män.
  - c) Irland: deodoranter som inte är avsedda för män.

- d) Nederländerna: deodoranter som inte är avsedda för män.
  - e) Portugal: deodoranter som inte är avsedda för män.
  - f) Spanien: deodoranter som inte är avsedda för män.
  - g) Spanien: deodoranter som är avsedda för män.
  - h) Förenade kungariket: deodoranter som inte är avsedda för män.
6. Rådgivande kommittén är enig med kommissionen om att den planerade koncentrationen sannolikt inte påtagligt hämmar den effektiva konkurrensen på den gemensamma marknaden eller en väsentlig del av den på följande marknader:
- a) Alla andra marknader för deodoranter avsedda för män och marknader för deodoranter som inte är avsedda för män än de som nämns i föregående punkt 5.
  - b) Alla marknader för bad- och duschprodukter.
  - c) Alla marknader för tvål.
  - d) Alla marknader för hudvårdsprodukter.
  - e) Alla marknader för tvättmedel.
  - f) Alla marknader för mjukmedel.
  - g) Alla marknader för rakprodukter.
  - h) Alla marknader för tandkräm.
  - i) Alla marknader för hårvårdsprodukter.
  - j) Alla marknader för rengöringsmedel.
7. Rådgivande kommittén är enig med kommissionen om att de åtaganden som gjorts är tillräckliga för att undanröja de påtagliga hindren för konkurrensen på följande marknader:
- a) Belgien: deodoranter som inte är avsedda för män.
  - b) Danmark: deodoranter som inte är avsedda för män.
  - c) Irland: deodoranter som inte är avsedda för män.
  - d) Nederländerna: deodoranter som inte är avsedda för män.
  - e) Portugal: deodoranter som inte är avsedda för män.
  - f) Spanien: deodoranter som inte är avsedda för män.
  - g) Spanien: deodoranter som är avsedda för män.
  - h) Förenade kungariket: deodoranter som inte är avsedda för män.
8. Rådgivande kommittén är enig med kommissionen om att den planerade koncentrationen, ifall de av parterna erbjudna åtagandena uppfylls helt och beaktas sammantaget, inte påtagligt hämmar den effektiva konkurrensen på den inre marknaden eller en väsentlig del av den.

9. Rådgivande kommittén instämmer i kommissionens åsikt att den anmälda koncentrationen bör förklaras förenlig med den inre marknaden och EES-avtalet, i enlighet med artikel 2.2 och artikel 8.2 i koncentrationsförordningen och artikel 57 i EES-avtalet.
  10. Kommittén rekommenderar att detta yttrande offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
-

Förhørsombudets slutrapport ⁽¹⁾
COMP/M.5658 – Unilever/Sara Lee Body Care
(2012/C 23/09)

Unilever N.V. och Unilever Plc, (nedan tillsammans kallade *Unilever*) anmälde den 21 april 2010 till kommissionen förvärv av ensam kontroll över företaget Sara Lee Household and Body Care International (nedan kallat *Sara Lee*), som tillhör Sara Lee Corporation, genom ett bindande bud tillkännagivet den 25 september 2009.

Efter granskning av anmälan drog kommissionen slutsatsen att den anmälda transaktionen omfattas av rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽²⁾ (nedan kallad *koncentrationsförordningen*) och att transaktionen gav upphov till allvarliga tvivel på dess förenlighet med den inre marknaden och avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Den 31 maj 2010 inledde kommissionen förfarandet och påbörjade en fas-II undersökning i enlighet med artikel 6.1 c i koncentrationsförordningen.

Ett meddelande om invändningar sändes till Unilever den 12 augusti 2010 i vilket kommissionen drog den preliminära slutsatsen att den anmälda koncentrationen påtagligt skulle hämma den effektiva konkurrensen på en betydande del av den inre marknaden enligt innebörden i artikel 2 i koncentrationsförordningen.

Efter att ha fått tillgång till handlingarna begärde Unilever den 17 augusti 2010 bland annat att få tillgång till vissa dokument som företaget påstod var kraftigt redigerade. Kommissionen kontaktade därför uppgiftslämnarna och fick, för vissa dokument, en version som var mindre redigerad som senare överlämnades till Unilever. Unilever hävdade att dess rätt att försvara sig hade hindrats på grund av att tillgången till handlingarna gavs i ett sent skede. Unilever tog dock inte upp denna fråga under resten av förfarandet och begärde inte heller att förhørsombudet skulle fatta något beslut.

Unilever svarade på meddelandet om invändningar den 27 augusti 2010, utan att begära en muntlig hearing.

Jag har accepterat ett företag som berörd tredje man. Företaget har fått tillgång till uppgifter om förfarandets art och ämnesområde och kommissionen har uppmanat det att lämna sina synpunkter.

De kompletterande uppgifter som samlades in av kommissionen efter det att meddelandet om invändningar hade antagits sändes den 1 oktober 2010 till Unilever genom en skrivelse med faktauppgifter. I skrivelsen gavs företaget möjlighet att lämna synpunkter efter det att det hade fått ytterligare tillgång till handlingarna.

För att få den föreslagna koncentrationen förenlig med den inre marknaden föreslog Unilever en första uppsättning åtaganden som testades på marknaden. Efter marknadstestet lämnade den anmälade parten en reviderad uppsättning åtaganden, vilka också testades på marknaden. Unilever fick tillgång till synpunkter som hade tagits emot till följd av marknadstesterna.

Därefter lämnades en slutlig uppsättning åtaganden som kommissionen anser löser de konkurrensproblem som identifierades i meddelandet om invändningar, särskilt på marknaderna för deodoranter som inte är avsedda för män i Belgien, Danmark, Irland, Nederländerna, Portugal, Spanien och Förenade kungariket, samt på marknaden för deodoranter för män i Spanien. Unilever gjorde inga invändningar vad gäller objektiviteten i det marknadstest som utfördes av kommissionen ⁽³⁾.

I huvudsak består det slutliga förslaget om åtaganden av ett fullständigt avyttrande av Sanex-verksamheten för samtliga produktkategorier i EES. Det gäller särskilt Sanex alla varumärken i Europa som ägs av Unilever samt andra immateriella rättigheter som används i Sanex verksamhet eller som är relaterad till den.

⁽¹⁾ Enligt artiklarna 15 och 16 i kommissionens beslut (2001/462/EG, EKSG) av den 23 maj 2001 om kompetensområdet för förhørsombudet i vissa konkurrensförfaranden (EGT L 162, 19.6.2001, s. 21).

⁽²⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ Artikel 14 i kommissionens beslut 2001/462/EG.

Kommissionen anser därför att de ändrade åtagandena utgör en acceptabel lösning på de övergripande konkurrensproblem som identifierats i meddelandet om invändningar. Med förbehåll för ovan nämnda villkor och skyldigheter föreslår kommissionen därför att den anmälda koncentrationen, enligt artiklarna 8.2 och 10.2 i koncentrationsförordningen, ska anses vara förenlig med den inre marknaden och med EES-avtalet.

Undertecknad har inte mottagit några frågor eller framställningar från den anmälade parten, parterna i ärendet eller någon tredje part. Mot denna bakgrund och med hänsyn till att ärendet inte föranleder några särskilda anmärkningar vad gäller rätten att bli hörd anser jag att parternas rätt att bli hörda har iakttagits i detta ärende.

Bryssel den 12 november 2010.

Michael ALBERS

Sammanfattning av kommissionens beslut
av den 17 november 2010
om att förklara en koncentration förenlig med den inre marknaden och med EES-avtalets funktion

(Ärende COMP/M.5658 – Unilever/Sara Lee Body Care)

[delgivet med nr K(2010) 7934]

(Endast den engelska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2012/C 23/10)

Den 17 november 2010 antog kommissionen ett beslut i ett koncentrationsärende enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer⁽¹⁾, särskilt artikel 8.2 i den förordningen. En icke-konfidentiell version av beslutets fullständiga text finns på ärendets giltiga språk och kommissionens arbetspråk på GD Konkurrens webbplats:

http://ec.europa.eu/comm/competition/index_en.html

I. PARTERNA

- (1) Unilever, ett engelskt-nederländskt företag⁽²⁾, är en världsomfattande leverantör av konsumtionsvaror med snabb omsättning och har primärnoterade aktier via Euronext Amsterdam (genom Unilever N.V.) och London Stock Exchange (genom Unilever Plc). Företagets huvudsakliga verksamheter är områdena livsmedel, tvätt- och hushållsprodukter samt kroppsvårdsprodukter. När det gäller tvätt- och hushållsprodukter är Unilever en ledande leverantör av mjukmedels-, ytrenings- och hygienartiklar. Unilevers avdelning för kroppsvård levererar deodoranter, bad- och duschprodukter, hud-, mun- och hårvårdsprodukter.
- (2) Sara Lee Corporation är en världsomfattande leverantör av märkesvaror, verksam inom sektorerna köttvaror, bagerivaror, drycker, hushållsprodukter och kroppsvårdsprodukter med säte i Förenta staterna och noterad på New York och Chicago Stock Exchanges. Sara Lee Body Care omfattas av i) den globala kroppsvårdsverksamheten som tillverkar och levererar bad- och duschprodukter, deodoranter, babyvårdsprodukter, toalettartiklar för män och munvårdsprodukter över hela världen och ii) europeisk kemteknisk produktverksamhet med tillverkning av tyngörings- och mjukmedelsprodukter samt tvättmedelsprodukter.
- (4) Eftersom Unilever efter den anmälda transaktionen äger alla aktier och tillgångar i Sara Lee Body Care, utgör den föreslagna transaktionen en koncentration enligt innebörden i artikel 3.1 b i koncentrationsförordningen.

III. SAMMANFATTNING

- (5) Efter granskning av anmälan fattade kommissionen den 31 maj 2010 ett beslut med slutsatsen att transaktionen omfattas av koncentrationsförordningen och ger anledning till allvarliga tvivel beträffande förenligheten med den inre marknaden och EES-avtalets funktion och den inledde därför ett förfarande enligt artikel 6.1 c i koncentrationsförordningen.
- (6) Den 12 augusti 2010 delgavs de anmälande parterna ett meddelande om invändningar i kraft av artikel 18 i koncentrationsförordningen. Unilever bemötte invändningarna den 27 augusti 2010.
- (7) Den 21 september 2010 lämnade Unilever nya åtaganden i syfte att göra den föreslagna koncentrationen förenlig med den inre marknaden. Dessa åtaganden ändrades och den slutliga versionen av åtagandena lämnades till kommissionen den 12 november 2010.

II. TRANSAKTIONEN

- (3) Den 25 september 2009 lämnade Unilever ett anbud på Sara Lee Corporations världsomfattande kroppsvårdsprodukter och europeiska tvättmedelsprodukter. Unilevers förvärv har gjorts genom ett antal köp av aktier och tillgångar som omfattar Sara Lee Body Care från Sara Lee Corporation, vilket anges i sälj- och köpeavtalet (nedan kallat *avtalet*).

IV. MOTIVERING

- (8) Både Unilever och Sara Lee Body Care levererar kroppsvårds- och hemvårdsprodukter. Deras verksamheter överlappar varandra på följande områden: deodoranter, hudrensning (produkter för kroppsrensning som bad- och dusch- och tvålprodukter), hudvård (produkter avsedda att fukta och ge näring åt huden på händer och kropp), tygvård (rensmedel, mjukmedel och tvättmedelsprodukter), aftershavebehandlingar, munvård (tandkräm),

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ Unilever är noterad på två börser genom Unilever N.V. och Unilever Plc. De två enheterna är separata företag men fungerar som en enda ekonomisk enhet.

hårvård (schampo, balsam och inpackningar och stylingprodukter) och hushållsrengöring (rengöringsmedel med många användningsområden).

- (9) Oavsett den exakta avgränsningen av marknaden ger inte transaktionen upphov till konkurrensproblem på följande områden: hudrengöring, hudvård, tygvård, aftershavebehandlingar, munvård, hårvård och hushållsrengöring.
- (10) Denna sammanfattning fokuseras bara på deodoranter för vilka ett påtagligt hämmande av den effektiva konkurrensen fastställdes på ett antal nationella marknader nämligen Belgien, Danmark, Irland, Nederländerna, Portugal, Spanien och Förenade kungariket.

A. Relevanta marknader

- (11) Deodoranter är produkter som minimerar eller eliminerar de negativa effekterna till följd av svettning genom kontroll av lukt och/eller fukt. De differentieras allt mer beroende på kön och merparten av varumärkena har varianter som marknadsförs särskilt för manliga och kvinnliga konsumenter. Vissa märken säljs bara i en variant avsedd för män eller kvinnor. I vissa medlemsstater (särskilt Spanien) finns en unisex-variant med produkter som tilltalar både manliga och kvinnliga konsumenter.
- (12) Deodoranterna säljs i olika format. Skillnad kan göras mellan former av deodoranter som används genom hudkontakt (främst roll-on, krämer, stick och servetter) och utan hudkontakt. Deodorantmärkena associeras vanligtvis med vissa kärnfunktioner där de viktigaste är effektivitet, hudvård och lukt.
- (13) Sara Lees ledande varumärke är Sanex⁽¹⁾. Dess marknadsföring fokuseras främst på löften om hälsosam hud, även om kunderna också värderar Sanex för dess effektivitet.
- (14) Unilever har tre stora huvudmärken som säljs i hela EU: Axe, Rexona och Dove⁽²⁾. Axe (känt som Lynx i Förenade kungariket och Irland) är en deodorant som bara är avsedd för män. Rexona (känd som Sure i Förenade kungariket och Irland) har en ställning som en effektiv produkt i varianter som finns tillgänglig för både män och kvinnor, även om den har en bättre ställning som en deodorant avsedd för kvinnor. Doves deodoranter fokuserar särskilt på att vara fuktgivande för att bekämpa torr hud. Märket har varit riktat enbart till kvinnor men ett antal produkter under märket Dove Men + Care brand, inklusive deodoranter, lanserades i flera medlemsstater i EU i januari 2010.

⁽¹⁾ Sara Lee levererar också deodoranter under andra märken inklusive Radox (Förenade kungariket och Irland), Williams (Belgien, Danmark, Frankrike och Spanien), Duschdas (Tyskland); Monsavon (Frankrike) och Neutral (Danmark, Nederländerna och Sverige). Dessa märken är inte lika stora i Sara Lees deodorantportfölj jämfört med det största märket som är Sanex.

⁽²⁾ Utöver de tre stora huvudmärkena har det två märken på vissa nationella marknader. Vaseline (Vasenol i Portugal) och Impulse.

- (15) Parternas största konkurrenter i EES är: Beiersdorf (som marknadsför Nivea, ett av de ledande märkena för deodoranter i EES), Henkel (med sitt märke Fa), Colgate-Palmolive (som levererar deodoranter under märkena Palmolive och Soft & Gentle), L'Oreal (med märken som Narta, Ushuaia och Garnier Mineral) och Procter & Gamble (som marknadsför märkena Mum, Secret, Gillette och Old Spice).

Definition av marknaden för deodoranter

- (16) Med hänseende på den relevanta produktmarknaden bekräftar inte marknadsundersökningen den definition av produktmarknaden som parterna föreslog, och enligt vilken deodoranter avsedd för män ingår som en del av samma relevanta produktmarknad som deodoranter som inte är avsedda för män. Istället visar undersökningen att deodoranter avsedda för män och deodoranter som inte är avsedda för män utgör två skilda produktmarknader.
- (17) Marknadsundersökningen lämnar ett antal uppgifter som har gjort det möjligt att dra slutsatsen att deodoranter avsedda för män och deodoranter som inte är avsedda för män inte är substituerbara ur efterfrågesidans synvinkel, inklusive organisationen på butikshyllorna, prisskillnader, olika tillväxtmönster och begränsad användning mellan könen. Vad gäller substituerbarheten på utbudssidan ger resultaten från undersökningen inte något stöd för slutsatsen att deodoranter avsedda för män och deodoranter som inte är avsedda för män är substituerbara vad gäller definitionen av den relevanta produktmarknaden. Om utvidgningen av ett välkänt märke för deodoranter avsedda för män/kvinnor/unisex till en annan könskategori i princip är möjlig för de största leverantörerna av deodoranter, kräver en sådan utvidgning fortfarande mycket tid och investeringar när det gäller att utarbeta och lansera produkten. Därför dras slutsatsen att deodoranter avsedda för män och deodoranter som inte är avsedda för män utgör separata relevanta produktmarknader.
- (18) Vad gäller den relevanta geografiska marknaden bekräftas i marknadsundersökningen att den geografiska marknaden för deodoranter är nationell till sin omfattning. Kunder och konkurrenter i samtliga medlemsstater förklarade att priser och konsumentpreferenser för varumärken, format och kön varierar mellan länderna. Lokala varumärken spelar fortfarande en stor roll i flera medlemsstater. Nästan alla marknadsdeltagare bekräftade att prisförhandlingarna och uppköpen gjordes på nationell nivå. Därför bedömdes marknaderna för deodoranter på nationell nivå.

B. Konkurrensbedömning

Inledning

- (19) Kommissionen genomförde en grundlig undersökning av de berörda deodorantmarknadernas struktur och funktion genom den planerade koncentrationen. Därigenom fann kommissionen att koncentrationen sannolikt kommer att leda till att den effektiva konkurrensen påtagligt hämmas på marknaderna avsedda för deodoranter som inte är avsedda för män i Belgien, Danmark, Irland, Nederländerna, Portugal, Spanien och Förenade kungariket. Vad gäller

marknaden för deodoranter avsedda för män var det bara i Spanien som den effektiva konkurrensen påtagligt hämmades.

- (20) I följande punkter beskrivs först bedömningen av de allmänna argument som var tillämpliga på alla de medlemsstater som nämnts. Därefter presenteras en landspecifik bedömning innan en sammanfattning görs av de erbjudna åtagandena.

Allmän bedömning

- (21) På differentierade marknader som marknaderna för deodoranter, speglar inte alltid marknadsandelarna den konkurrensmässiga interaktionen även om den ger en indikation om parternas marknadsstyrka. I beslutet undersöks de uppgifter som tyder på prishöjningar innan man övergår till att diskutera motverkande faktorer i linje med ramen för bedömningen av icke samordnade effekter i riktlinjerna för horisontella koncentrationer ⁽¹⁾.

Sannolikheten att priset höjs

- (22) På differentierade marknader är substituerbarheten mellan de samgående företagens produkter ett viktigt inslag vid bedömningen av koncentrationens effekter. Vad gäller nära konkurrenter drog kommissionen slutsatsen att Unilevers varumärken (Dove, Rexona/Sure och Vasenol/Vaseline) har en varumärkespositionering som är jämförbar med Sanex. Unilevers interna dokument och bedömning av ett antal undersökningar av interaktionen bekräftade också närheten mellan Unilevers och Sanex varumärken.

- (23) Kommissionen genomförde en simulering av koncentrationen som tyder på att det är sannolikt att priserna kommer att höjas till följd av transaktionen. Modellen har två komponenter: efterfrågesidan beskriver hur konsumenterna väljer en deodorant och nästade logitmodeller har använts. Utbudssidan beskriver hur producenterna väljer sina priser: i modellen antas att producenterna konkurrerar genom att fastställa produkternas priser, samtidigt som efterfrågan ses på det sätt som beskrivs i den beräknade modellen. Den förutsedda prisökningen beräknas genom att jämföra modellens jämvikt på marknaden efter koncentrationen med den rådande jämvikten före koncentrationen. För att simulera priserna efter koncentrationen antas i den ekonomiska modell som används att de samgående varumärkena pris-sätts av samma företag efter koncentrationen som när de konkurrerade med varandra före koncentrationen.

Brist på motverkande köparstyrka

- (24) Unilever har en betydande ställning på marknaden för deodoranter, vilket ger det möjlighet att nå en bättre förhandlingsposition jämfört med dess konkurrenter. Kommissionen drog slutsatsen att denna ställning skulle stärkas

ytterligare genom den föreslagna transaktionen och kan inte uppvägas av detaljhandlarna, eftersom deras förhandlingsposition försvagats ännu mer.

- (25) Varken konkurrenstryck som utövas av privata märken eller hot eller faktisk utsortering från detaljhandlarnas hyllor eller de relativa marginalerna visade att detaljhandlarna skulle kunna stå emot en allmän ökning av Unilevers priser efter koncentrationen.
- (26) Efter att ha bedömt alla faktorer drogs slutsatsen att köparmakten inte skulle minska sannolikheten för prishöjningar.

Osannolikheten för ett tillräckligt inträde på marknaden

- (27) En majoritet av konkurrenterna, men också ett stort antal kunder på deodorantmarknaden indikerar att inträde på (eller utvidgning av) deodorantmarknaden, endera från en nära gränsande kroppsvårdsmarknad eller som ett nytt företag, är svårt och att hindren för inträde på deodorantmarknaden i allmänhet är höga. Ett framgångsrikt inträde av ett nyttärke eller införandet av en ny könsvariant genom en befintlig leverantör av deodoranter inbegriper betydande investeringar och tid på grund av flera avgörande faser (koncepttest, distribution och marknadsföring).
- (28) Interna dokument och exempel på Garnier Minerals nyligen genomförda inträde på marknaden visar att Unilever med sin dominerande ställning med flera varumärken inte bara har förmåga, utan också incitament att försöka hindra att nya märken eller en utvidgning av befintliga märken ges tillgång till marknaden.
- (29) Därför dras slutsatsen att hindren för inträde på marknaden är påtagligt höga på marknaderna för deodoranter.

Landspecifika bedömningar

- (30) På merparten av de berörda nationella marknaderna skulle transaktionen ha resulterat i ytterligare en förstärkning av Unilevers redan ledande ställning för deodoranter som inte är avsedda för män (ett undantag var Danmark där Sara Lee var marknadsledande och Unilever nummer två). Även om skillnaderna varierar är de vanligtvis betydande och överstiger sex procentenheter. I alla dessa medlemsstater skulle den näst största konkurrenten ha betydligt lägre marknadsandel än parternas kombinerade marknadsandelar för deodoranter som inte var avsedda för män, vilket framgår av tabellen nedan:

Land	Unilever i %	Sara Lee i %	Kombinerade i %	Konkurrenter i %
Belgien	30–40	10–20	50–60	Henkel: 10–20 Beiersdorf: 10–20 Privata märken 5–10

⁽¹⁾ Riktlinjer för bedömning av horisontella koncentrationer enligt rådets förordning om kontroll av företagskoncentrationer, EUT C 31, 5.2.2004, s. 5 (nedan kallade riktlinjer för horisontella koncentrationer).

Land	Unilever i %	Sara Lee i %	Kombinerade i %	Konkurrenter i %
Danmark	20–30	20–30	40–50	Unicare: 10–20 Beiersdorf: 10–20 E. Tjellesen: 5–10
Irland	60–70	5–10	60–70	Beiersdorf: 10–20 Colgate: 10–20 Revlon: 0–5
Nederländerna	30–40	10–20	40–50	Beiersdorf: 10–20 Others: 10–20 Henkel: 5–10
Portugal	40–50	5–10	40–50	Beiersdorf: 20–30 L'Oreal: 10–20 Privata märken: 5–10
Spanien (marknaden som inte är avsedd för män)	20–30	20–30	40–50	Privata märken: 20–30 G. Puig: 5–10 Beiersdorf: 5–10
Spanien (marknaden avsedd för män)	50–60	10–20	60–70	Beiersdorf: 10–20 G. Puig: 5–10 Coty: 5–10
Förenade kungariket	50–60	5–10	60–70	Colgate: 5–10 Revlon: 5–10 Beiersdorf: 5–10

Belgien

- (31) Marknadsundersökningen visade att i Belgien förekom en betydande konkurrensmässig interaktion mellan parternas varumärken. Sara Lee var med sitt märke Sanex den mest framgångsrika aktören på marknaden för deodoranter som inte är avsedda för män, vars försäljning ökade med [10–20 %] mellan 2008 och 2009. Risken för att förlora försäljningsandelar till Sanex var en viktig konkurrerande motvikt för Unilever som skulle komma att undanröjas genom transaktionen. Den samlade simulerade prishöjningen för den totala deodorantkategorin var i storleksordningen 4–5 % och cirka 6 % på marknaden för deodoranter som inte är avsedda för män. Dessutom väntades Sanex höja priserna kraftigt (mellan 14 % och 20 %).

Danmark

- (32) I Danmark var Sara Lee den ledande och mest framgångsrika leverantören av deodoranter som inte är avsedda för män. Marknadsundersökningen visade att vissa av konkurrenternas primära eller prestigefyllda varumärken var ganska avlägsna konkurrenter till parternas varumärken. Prisskillnaden mellan dessa varumärken och varumärken avsedda för massmarknaden (såsom parternas varumärken)

fortsatte att vara stora. Genom transaktionen skulle rivaliteten mellan de två ledande leverantörerna undanröjas eftersom Unilevers varumärken hade en inskränkande påverkan på Sara Lees varumärken och vice versa.

Irland

- (33) I Irland var den kombinerade marknadsandelen på marknaden för deodoranter som inte är avsedda för män (60–70 %) mycket stor (den näst största aktören – Beiersdorf – skulle bli många gånger mindre än den nya enheten). Marknadsundersökningen visar att parternas varumärken var nära konkurrenter, särskilt Dove och Sanex. Den pekade också på det faktum att transaktionen skulle ha undanröjt en konkurrent som drev upp den konkurrensmässiga rivaliteten på marknaden.

Nederländerna

- (34) I Nederländerna är Unilever och Sara Lee första och tredje leverantör på marknaden för deodoranter som inte är avsedda för män. Den mest framgångsrika aktören var Sara Lee, vars försäljning ökade med [10–20 %] mellan 2007 och 2009, Sanex ökade sin försäljning med [10–20 %] och Neutral med [20–30 %]. Transaktionen skulle ha undanröjt en nära konkurrent till två av Unilevers största varumärken. Utisikterna till prishöjningar till följd av transaktionen var därför påtagliga och koncentrationssimuleringen tydde på en prishöjning på 5–6 % på marknaden för deodoranter som inte är avsedda för män. De viktigaste krafterna var prishöjningar på Sanex (cirka 20 %) och Dove (mellan 7 och 11 %).

Portugal

- (35) I Portugal skulle parterna ha nått en kombinerad marknadsandel på [40–50 %] på marknaden för deodoranter som inte är avsedda för män. Den skulle ha överstigit andelen för den närmaste konkurrenten Beiersdorf med över två gånger och skulle ha överstigit nästa konkurrents andel (L'Oréal) med över fyra gånger. Marknadsundersökningen visar att parternas varumärken är nära konkurrenter, särskilt Vasenol, Dove och Sanex. Även om Sanex försäljning avtog mellan 2003 and 2007 är det ändå ett varumärke med stadig försäljning sedan 2007 och ett av de fem eller sex ledande varumärkena i Portugal.

Spanien (marknaden för deodoranter som inte är avsedda för män)

- (36) I Spanien är Sara Lee och Unilever de största leverantörerna på marknaden för deodoranter som inte är avsedda för män, där var och en av dem var mer än dubbelt så stora som den tredje största märkesleverantören Puig. Den nära konkurrensen mellan parternas varumärken bekräftades också i marknadsundersökningen. Även om den privata varumärkesförsäljningen var särskilt stor i Spanien (20 %) och visade höga tillväxtnivåer var denna ökning främst ett resultat av en enskild detaljhandlars strategi. Ökningen av den privata varumärkesförsäljningen påverkade i första hand konkurrenternas varumärken (vilkas försäljning minskade mellan 15 och 50 %) medan Sanex ökade något och Unilever låg kvar på samma nivå.

Spanien (marknaden för deodoranter avsedda för män)

- (37) På den spanska marknaden för deodoranter avsedda för män var Unilever och Sara Lee de största leverantörerna på marknaden. I marknadsundersökningen påvisas en betydande konkurrensstyrd interaktion mellan Sara Lees varumärken (Sanex och Williams) och Unilevers varumärken (Axe och Rexona) vad gäller varumärkesförslag och prissättning. Den simulerade koncentrationen tydde på en prishöjning på 2,2 % för deodoranter avsedda för män.

Förenade kungariket

- (38) I Förenade kungariket har parterna en kombinerad marknadsandel på [60–70 %] på marknaden för deodoranter som inte är avsedda för män där den största resterande konkurrenten skulle ha varit Colgate med marknadsandelar på [5–10 %]. Bortsett från parterna fanns det bara tre konkurrenter med en marknadsandel som överstiger 2 %. De kvalitativa och kvantitativa uppgifter som samlades in under marknadsundersökningen visade att parternas varumärken konkurrerar nära med varandra. Koncentrations-simuleringen tydde på prishöjningar för den totala kategorin deodoranter i storleksordningen 2–3 % och 4 % på marknaden för deodoranter som inte är avsedda för män. På varumärkesnivån väntades Sanex få ganska höga prishöjningar (cirka 30 %).

C. Åtaganden

- (39) För att undanröja de konkurrensproblem som transaktionen ger upphov till har parterna föreslagit åtaganden i enlighet med artikel 8.2 i koncentrationsförordningen. Den första omgången åtaganden inlämnades den 21 september 2010, och kompletterades den 24 september 2010 för att få kommissionens godkännande för transaktionen. Paketet med korrigerande åtgärder bestod av en licens på fem år för att ändra varumärket för i) alla produkter under varumärket Sanex i Förenade kungariket, Irland, Belgien, Nederländerna och Danmark och ii) varumärket Rexona i relation till deodoranter i Spanien och Portugal.
- (40) Kommissionen gjorde därefter ett marknadstest av åtagandena. Resultaten av det första marknadstestet visade att det krävdes betydande förbättringar. Därför lämnade parterna den 7 oktober 2010 en förbättrad uppsättning åtaganden bestående av en fullständig avyttring av Sanex deodorantverksamhet i Belgien, Danmark, Irland, Nederländerna,

Spanien, Portugal och Förenade kungariket. Unilever skulle behålla varumärket Sanex för alla andra produkter eller länder med en skyldighet att ändra varumärket.

- (41) Marknadstestet av det andra paketet visade att avyttringen av Sanex deodoranter var en mer entydig lösning och var att föredra framför det första paketet, men vissa problem uttrycktes i samband med lönsamheten i anslutning till en lösning som delade upp Sanex mellan deodoranter och andra produktkategorier. Parterna informerades om dessa problem och lämnade den 12 november 2010 ett slutligt paket med korrigerande åtgärder.

- (42) Det slutliga paketet bestod av ett fullständigt avyttrande av Sanex verksamhet för alla produktkategorier i EES och inbegriper alla rättigheter till varumärket Sanex som Unilever äger i Europa, all immaterialrätt som Unilever äger i Europa och som används i eller relaterar till Sanex verksamhet, som inbegriper innovationer som väntas lanseras, alla kontrakt, leasing, åtaganden och kundbeställningar inklusive all kontraktstillverkning relaterad till avyttringsverksamheten, tillgång till all produktionsutrustning och produktionslinjer som används i Sanex verksamhet samt av nyckelanställda.

- (43) Det slutliga paketet med korrigerande åtgärder undanröjer de konkurrensproblem som identifierats på ett entydigt sätt eftersom det leder till en permanent avyttring av Sanex, inbegripet deodoranter i alla de sju medlemsstater där konkurrensproblem identifierades, utan att några lönsamhetsfrågor togs upp. Paketet består av en klar, genomförbar och effektiv lösning som förmår skapa en lönsam och effektiv konkurrent, eftersom denna lösning avser alla problem i fråga om lönsamheten som kom till uttryck under det andra marknadstestet i samband med den föreslagna uppdelningen av varumärket i det andra förslaget om korrigerande åtgärder.

V. SLUTSATS

- (44) Av de skäl som nämns ovan dras i beslutet slutsatsen att den föreslagna koncentrationen inte påtagligt skulle hämma den effektiva konkurrensen på den inre marknaden eller en väsentlig del av den.
- (45) Koncentrationen bör därför förklaras förenlig med den inre marknaden och med EES-avtalets funktion i enlighet med artiklarna 2.2 och 8.2 i EG:s koncentrationsförordning och med artikel 57 i EES-avtalet.

V

(Yttranden)

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Förhandsanmälan av en koncentration

(Ärende COMP/M.6445 – Eurochem/BASF Antwerp Assets)

Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande

(Text av betydelse för EES)

(2012/C 23/11)

1. Kommissionen mottog den 20 januari 2012 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾, genom vilken företaget Eurochem International Holding B.V. (*Eurochem BV*, Nederländerna), kontrollerat av Eurochem Group SE (*Eurochem SE*, Cypern), på det sätt som avses i artikel 3.1 b i EG:s koncentrationsförordning förvärvar fullständig kontroll över vissa tillgångar inom gödselsektorn vilka för närvarande kontrolleras av BASF Antwerpen N.V. (*BASF Antwerp Assets*, Belgien) genom förvärv av aktier.
2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:
  - Eurochem SE: Utvinning av mineraler för gödningsmedel samt tillverkning och försäljning av gödningsmedel,
  - BASF Antwerp Assets: Framställning av mineraliska gödningsmedel för jordbruksändamål.
3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av EG:s koncentrationsförordning, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare. Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt EG:s koncentrationsförordning ⁽²⁾.
4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Synpunkterna kan sändas till kommissionen per fax (+32 22964301), per e-post till COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eller per post, med angivande av referens COMP/M.6445 – Eurochem/BASF Antwerp Assets, till

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registratorskontoret "Företagskoncentrationer och -fusioner"
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (EG:s koncentrationsförordning).

⁽²⁾ EUT C 56, 5.3.2005, s. 32 (Tillkännagivande om ett förenklat förfarande).

Förhandsanmälan av en koncentration**(Ärende COMP/M.6451 – Schneider Electric France/Bouygues Immobilier/JV)****Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande****(Text av betydelse för EES)**

(2012/C 23/12)

1. Kommissionen mottog den 20 januari 2012 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾, genom vilken företagen Schneider Electric France och Bouygues Immobilier (Frankrike), på det sätt som avses i artikel 3.4 i EG:s koncentrationsförordning, bildar ett gemensamt företag som kommer att erbjuda tjänster för energiprestanda. Transaktionen utgör en koncentration enligt artikel 3.1 b i EG:s koncentrationsförordning.

2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:

- Schneider Electric France är ett bolag som kontrolleras av Schneider Electric-koncernen som är specialiserad på energiförvaltning. Koncernen utformar, tillverkar och säljer produkter, utrustning och lösningar för eldistribution, industristyrning och automatisering. Schneider Electric France är ansvarig för koncernens verksamhet i Frankrike,
- Bouygues Immobilier är en del av Bouygues-koncernen (*Bouygues*). Bouygues (Frankrike) är verksam inom byggnads-, telekommunikations- och mediasektorn,
- Det gemensamma företaget erbjuder tjänster för att förbättra och optimera energieffektiviteten i såväl nya som gamla kontorsbyggnader.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av EG:s koncentrationsförordning, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare. Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt EG:s koncentrationsförordning ⁽²⁾.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Synpunkterna kan sändas till kommissionen per fax (+32 22964301), per e-post till COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eller per post, med angivande av referens COMP/M.6451 – Schneider Electric France/Bouygues Immobilier/JV, till

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registratorskontoret "Företagskoncentrationer och -fusioner"
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (EG:s koncentrationsförordning).

⁽²⁾ EUT C 56, 5.3.2005, s. 32 (Tilkännagivande om ett förenklat förfarande).

Förhandsanmälan av en koncentration**(Ärende COMP/M.6216 – IHC/DEME/OceanfLORE JV)****Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande****(Text av betydelse för EES)**

(2012/C 23/13)

1. Kommissionen mottog den 23 januari 2012 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾, genom vilken företagen IHC Merwede Holding B.V. (IHC, Nederländerna) och DEME N.V. (DEME, Belgien) på det sätt som avses i artikel 3.1 b i EG:s koncentrationsförordning förvärvar gemensam kontroll över företaget OceanfLORE B.V. (OceanfLORE JV, Nederländerna) genom förvärv av aktier i ett nyskapat företag som utgör ett gemensamt företag.

2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:

- IHC: utveckling av teknik och tillverkning av muddringsutrustning, muddringsrelaterade aktiviteter, mineralbrytning i vatten och diverse verksamhet till havs,
- DEME: tillhandahåller tjänster inom muddring, landåtervinning från havet, byggteknik till havs och inom miljösektorn,
- OceanfLORE JV: tillhandahåller tjänster för djuphavs brytning.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av EG:s koncentrationsförordning, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare. Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt EG:s koncentrationsförordning ⁽²⁾.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Synpunkterna kan sändas till kommissionen per fax (+32 22964301), per e-post till COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eller per post, med angivande av referens COMP/M.6216 – IHC/DEME/OceanfLORE JV, till

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registratorskontoret "Företagskoncentrationer och -fusioner"
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (EG:s koncentrationsförordning).

⁽²⁾ EUT C 56, 5.3.2005, s. 32 (Tilkännagivande om ett förenklat förfarande).

PRENUMERATIONSPRISER 2012 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 310 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	840 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

